

ת"פ 58114/07/20 - מדינת ישראל נגד רעפת מדאגמה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 58114-07-20 מדינת ישראל נ' מדאגמה

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ המתמחה מר בן ברוך
נגד הנאשם		רעפת מדאגמה ע"י ב"כ עו"ד פוגל

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע ביום 14.6.21 במסגרת הסדר, בעובדות כתב האישום, בעבירת **תקיפה סתם** - עבירה על סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירת **איומים** - עבירה על סעיף 192 לחוק העונשין (שתי עבירות).

2. במסגרת ההסדר סוכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן והצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

3. ביום 17.5.22 תקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב ממנו עולה כי המשיב לוקח אחריות באופן חלקי על העבירה שביצע, ומשליך אחריות על גורמים חיצוניים. שירות המבחן התרשם כי המשיב מתקשה לקבל גורמי סמכות, והינו בעל קושי בוויסות רגשותיו. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית, אך הנאשם מסר שאינו רואה צורך בטיפול, הגם שאינו מתנגד לכך. בהמשך הנאשם לא הגיעה לקבוצה טיפולית בתחום האלימות אליה הופנה ואף לא ענה לשיחות משירות המבחן. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מוחשי.

טיעוני הצדדים:

4. **ב"כ המאשימה**, הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (**ת1**) הפנתה לחומרת העבירות ולפגיעה בערכים המוגנים. עתרה למתחם הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל. הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולכך שלא נרתם להליך טיפולי. מנגד הפנתה ב"כ המאשימה לכך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי.

5. **ב"כ הנאשם**, הפנה לכך שמדובר באירוע משנת 2019 וכי מאז לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים, על אף סכסוך חמולות בו היה מעורב. הפנה לכך שעברו הפלילי של הנאשם אינו מן העניין. ציין כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. עתר למתחם שנע בין מאסר על תנאי לעונש של מספר חודשי מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא התייצב לטיפול בפני שירות המבחן משום שהיה מעורב בסכסוך חמולות וכי הוגלה מרהט.

6. **הנאשם**, מסר בפניו כי: **"היה לי וויכוח עם השוטר זה לא היה מכה זה היה וויכוחים אני הגעתי לשם ועמדתי בצד ואמרתי לשוטר שיקח את הבנות וילך מפה. אתה ליד הבית של אח שלי ושהמשפחה שלי בפנים ויהיה בלאגן אמרתי לו לקחת את הבנות שיצא מפה ושאח"כ נבוא לתחנה והוא התעקש ואז קרה מה שקרה".**

קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים:

7. בכל הנוגע לעבירת האיומים, הרי שהערך החברתי שנפגע מעבירות האיומים הינו שמירה על שלווה נפשם, ביטחונם וחירות פעולתם של המתלוננים. ביחס לעבירת האיומים נקבע ברע"פ 2038/04 **שמואל לם נ' מדינת ישראל**:

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

8. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני-גבוה, משום שמדובר בשני מקרי איום באותו אירוע, האיומים הושמעו כלפי שוטרים, ובאחד מהם הנאשם אף הצמיד את ראשו לשוטר המאויים.

9. בכל הנוגע לעבירת התקיפה הרי שהערכים המוגנים הם הגנה על שלמות הגוף והביטחון האישי. כל אדם, באשר הוא, זכאי להגנה על שלמות גופו ובטחונו. עבירת התקיפה פוגעת בגופו של אדם, באוטונומיה שלו, בתחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני, משום שמחד גיסא התקיפה עצמה הינה ברף הנמוך ולא הותירה חבלות ומאידך גיסא התקיפה התבצעה, בנסיבות המעידות על נופך חומרה משמעותי, במהלך אירוע רב משתתפים, בעוד המתלוננת בניידת משטרה בדרכה למסור עדות.

מדיניות הענישה הנוהגת:

10. בכל הנוגע למדיניות הענישה בעבירות תקיפה, נקודת המוצא היא כי עונש המקסימום שקבע המחוקק לעבירת תקיפה סתם הינו שנתיים מאסר. בעניינו, מצאתי לנכון לציין את ת"פ (ק"ש) 21913-11-17 **מדינת ישראל נ' קדוש** שם הורשע הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפה סתם והיזק לרכוש בכך שעיקרם יד המתלונן והוציא ממנו את מכשיר הטלפון שלו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות. ת"פ (ק"ג) 26714-06-16 **מדינת ישראל נ' יאיר מהרט**, שם הנאשם, בעל רישום פלילי אחד ללא הרשעה, הורשע בביצוע עבירות של תקיפה סתם, היזק לרכוש ואיומים. הצדדים הגיעו להסדר אותו בית המשפט אימץ והטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, שני מאסרים מותנים והתחייבות. וכן ת"פ (י-ם) 319-11-14 **מדינת ישראל נ' קורייט**, שם הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה סתם והיזק לרכוש. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות וגזר על הנאשם חודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות.

11. בכל הנוגע לעבירות איומים נקודת המוצא היא עונש המקסימום שקבע המחוקק, לעבירות איומים - 3 שנות מאסר. מצאתי לנכון לציין את ת"פ 38134-08-14 **אבו סביח נ' מדינת ישראל** שם איום הנאשם בעודו אסיר על סוהר. בית המשפט קבע מתחם שינוע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות לבין מאסר ועד 10 ח' מאסר והטיל 7 חודשי מאסר ולצד כך הפעיל מאסר מותנה. הגם שהנאשם בעניינו אינו אסיר, הדומה עולה על השונה בנסיבות בהן אדם מאיים על איש מרשויות אכיפת החוק.

12. למקרים בהם היה שילוב של עבירות תקיפה ואיומים מתחמי העונש ראו למשל ת"פ 3385-12-12 **מדינת ישראל נ' דדון**, שם הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים כלפי בעל פאב, משהתבקש על ידי בעל הפאב לעזוב את המקום. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 3 ל-14 ח' מאסר.

13. בכל הנוגע לפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם הרי שת"פ 16077-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני**, לא היה בנסיבות אירוע רב משתתפים תוך הפעלת אלימות בנוכחות שוטרים ואף לא איום כנגד שוטרים. כך או אחרת, שם שירות המבחן התרשם מהפחתה במסוכנות, ואילו בעניינו שירות המבחן התרשם כי יש סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. ת"פ 53680-07-20 **מדינת ישראל נ' טייב**, לא נמצא במאגר הנבו. בת"פ 2540-07-16 **מדינת ישראל נ' פינגל**, הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית. בת"פ 47161-04-16 **מדינת ישראל נ' יונגר**, נקבע מתחם שבין 6-18 ח' מאסר, כך שההפניה לא תומכת כלל ועיקר בטיעון הנאשם.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

14. מכתב האישום עולה כי המשיב הגיע לזירה, המצויה בסמוך לבית אחיו, לאחר ששוטרים הגיעו לשם אגב טיפול באירוע אלימות. בעוד השוטרים עסוקים בהרגעת הרוחות והפרדת הניצים, הגיע המשיב בעודו משתולל ומקלל, ואף הרהיב עוז ותקף את אחת המעורבות בישייה אבו גזלה, בעודה בניידת משטרה, טרם נלקחה לשם גביית עדות בתחנת רהט. בתוך כך, אף הכה שוטר ובהמשך איים על אותו שוטר פעמיים.

15. בהתנהגות שכזו יש משום ערעור על יסודות המשטר התקין, הפרעה לעבודת המשטרה, הגדלת פוטנציאל החיכוך שממילא מובנה לתוך עבודת המשטרה ואף התערבות בוטה בהליך הפלילי. ודוק, לא מדובר בהתנהגות ספונטאנית, משום שהנאשם הגיע מביתו במיוחד לאירוע לא לו, והתערב באופן בוטה בעבודת המשטרה. אין להשלים עם התנהגות שכזו.

16. עבירת התקיפה נגד בישייה בוצעה בנוכחות השוטרים, ובעוד היא מצויה בחזקתם, באופן המלמד על עזות המצח של הנאשם והיעדר מורא מרשויות אכיפת החוק.

17. עבירות האיומים נגד השוטרים והכאת השוטר סהאר קרעאן, הן עבירות שבוצעו כלפי איש אכיפת חוק, באופן המלמד על זלזול הנאשם בגורמי אכיפת החוק והיעדר מורא מפניהם.

18. מצאתי כי בנסיבות העניין יש לקבוע מתחם אחד כולל המתייחס לכלל העבירות, בשל הזיקה העניינית וקרבת הזמן והמקום.

19. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש הראוי נע בין שני חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

20. על נאשם המבקש לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל: רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל] בעניינו לא התבקשה סטייה ממתחם העונש ואף אין אינדיקציה כלשהי להליך שיקומי.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

21. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. לחובת הנאשם שתי הרשעות פליליות בעבירות הסעת תושב זר.

ב. המשיב התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, לא עבר הליך טיפולי, מסר בפני שירות המבחן כי אינו רואה צורך טיפולי ואף ניתק קשר בשלב מסוים עם שירות המבחן. בהערת שוליים יצוין, כי טענת הסנגור לפיה הנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן משום שהוגלה **מרהט** נוכח סכסוך חמולות בו היה מעורב, לא הוכחה בפני ואף לא מסבירה את העובדה שהנאשם לא יצר קשר עם שירות המבחן שמשדריו מצויים הרחק מרהט בעיר **באר שבע**, ובכל אופן הנאשם אף לא ענה לשיחות הטלפוניות

משירות המבחן.

ג. המשיב אינו צעיר ואף לא הציג ראיות המצדיקות התחשבות בשל נסיבות מיוחדות, רפואיות, משפחתיות או אחרות.

ד. מנגד, שקלתי לקולה העובדה כי הנאשם הודה, גם אם לקח רק אחריות חלקית על מעשיו.

ה. נוכח נתונים אלו, הרי שהעונש הראוי הינו ברף הבינוני-נמוך של המתחם.

סוף דבר

22. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולה ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו על דרך עבודות שירות בכפר שיקומי עדי נגב אופקים 1 אופקים.

ב. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת אלימות מסוג עוון.

ג. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת איומים.

ה. פיצוי בסך 1,000 ₪ אשר ישולם למתלוננת בישייה אבו גזאלה עד ליום 1.8.22.

ו. קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.12.22, או 5 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ב, 18 יולי 2022, בהעדר הצדדים.